

Een laatste raad aan jongeren

door: H. Rossier

1 Korinthe 10:15-17; 11:24-26

Ik heb jullie vermaand tot een geregelde studie van het Woord van God, ik hoopte dat dit bij enkelen van jullie een christelijke uitwerking zou hebben:

- 1 tot opbouw van de gemeente;
- 2 om het evangelie te verkondigen aan onbekeerde mensen.

Die vermaning heeft enig gevolg gehad, meen ik, voor de een deel van hen, tot wie ik sprak. Dat wil zeggen, voor hen, die na hun bekering zich hebben gevoegd bij de Gemeente en nu deelnemen aan de Tafel van de Heer.

Ik vraag me echter of het andere deel van hen mijn vermaning heeft bereikt, die ze op het oog had. Namelijk hen, die tevreden zijn met het gered te zijn en geen behoefte voelen om hun plaats aan de Tafel van de Heer in te nemen. Ik moet zeggen, dat bij mijn weten, dit geen vrucht is voor de Heer, maar eerder een treurige onverschilligheid voor de Tafel van de Heer. Er heeft geen arbeid in het geweten plaatsgevonden, die de wens heeft opgeleverd om daar aan deel te nemen. Pas gebeurde voorvallen hebben mij de droevige gevolgen van deze onverschilligheid laten zien. Tot deze tweede groep van jonge mensen wens ik mij vandaag opnieuw te richten om hun geweten op te wekken over het Avondmaal van de Heer.

In de eerste plaats is het Avondmaal een gedachtenis aan de dood van Christus, aanbevolen door Hem aan al de Zijnen. Er staat in 1 Korinthe 11:24 en 25: *“Dit is mijn lichaam, dat voor u is; doet dit tot mijn gedachtenis... ..Deze drinkbeker is het nieuwe verbond in mijn bloed; doet dit, zo dikwijls u die drinkt, tot mijn gedachtenis”* Aan deze gedachtenis worden alle verlost geacht deel te nemen. Het is dus een *gemeenschappelijke* gedachtenis en niet zoals men wel eens hoort zeggen een persoonlijke handeling, bediend door geestelijken en bestemd om de ziel met God in orde te brengen op bepaalde tijdstippen van het jaar. Ja zelfs, voor velen, op het ogenblik van de dood.

Dikwijls heb ik er dan ook aan toegevoegd, dat het Avondmaal in de tweede plaats een *openbaar getuigenis* is. *“Want zo dikwijls u dit brood eet en de drinkbeker drinkt, verkondigt u de dood van de Heer, totdat Hij komt”* (1 Kor. 11:26). Dit getuigenis is bestemd om voort te duren tot aan de wederkomst van de Heer om de Zijnen bij Hem te ontvangen.

Helaas, men kan het leven van Christus bezitten, zonder een getuige van Jezus Christus te zijn. Men kan dit leven bezitten, terwijl men onverschillig is voor Hem, die er de bron van is. Men kan dit leven bezitten, terwijl men met zijn gedachten bij de aardse dingen is. Wat een oorzaak was van de droefheid van de apostel. Dit gebrek aan getuigenis zou hen, die zich onthouden van het Avondmaal, met schaamte moeten bedekken en hun er moeten toe brengen, die abnormale positie te verlaten. Merk ook op (en ik richt me alleen tot jonge mensen, waarvan ik weet, dat ze de Heer kennen, maar toch hun plaats aan Zijn tafel niet innemen), dat dit getuigenis bestaat in het verkondigen van de dood van de Heer. Het is, als ik het zo mag zeggen, een kreet in de uitgestrekte wereld, of dat deze wereld er nu het oor aan leent en luistert of niet. Deze kreet betekent:

‘Luister, de Heer is gestorven; als Hij voor ons is gestorven, die met vreugde de gedachtenis van deze dood om Zijn tafel houden, vergeet dan niet, dat Hij door u ter dood is gebracht. Laat u overtuigen en denk er wel aan, dat de Heer gestorven is. Zijn dood alleen kan al uw zonden afwassen, zoals Hij al onze zonden heeft afgewassen. Hij alleen kan u voor eeuwig verlossen en redden. Niemand anders zou Zijn plaats hebben kunnen innemen. Zijn dood is voor u, zoals ze voor ons is geweest. Wij verkondigen deze dood vandaag, maar als u deze genadeboodschap niet aanneemt, dan kunnen we u verzekeren, dat de tijd van deze verkondiging niet altijd zal duren. Er zal een ogenblik komen, dat de dood van de Heer u ten laste zal worden gelegd en dat Zijn komst u zal bewijzen, dat het te laat is. Deze gebeurtenis zal spoedig plaatsvinden, misschien dat volgende zondag de Heer als gekomen is. Dan zullen alle verlost opgenomen zijn, hem tegemoet en zij die achtergelaten zijn, zullen voor altijd verworpen worden’.

Welnu, jonge mensen, jullie die allemaal de Heer kennen, zonder deel te nemen aan het Avondmaal, wat hebben jullie gedaan voor Hem, sinds jullie hem toebehoren? Hebben jullie er ooit aan gedacht, dat als jullie geen deel nemen aan dit gedachtenismaal, dat de wereld niet door jullie wordt overtuigd van zonde en van de kracht van het offer van Christus voor iedere gelovige?

Maar dat is niet alles. Ondanks het grote belang van dat wat ik heb voorgesteld: de verkondiging door hen, die

vergaderd zijn aan de Tafel van de Heer. Is deze maaltijd, het Avondmaal, de openlijke bevestiging van een waarheid, die het voornaamste was van Paulus apostelschap. De grote apostel van de volken. Deze waarheid wordt samengevat in deze woorden: *“Ik spreek als tot verstandigen; beoordeelt u wat ik zeg. De drinkbeker der zegening die wij zegenen, is die niet de gemeenschap van het bloed van Christus? Het brood dat wij breken, is dat niet de gemeenschap van het lichaam van Christus? Want wij, de velen, zijn een brood, een lichaam; want wij allen nemen deel aan het ene brood”* (1 Kor. 10:15-17).

Als we dus het Avondmaal eten met de kinderen van God, dan getuigen we, dat we deel uitmaken van één lichaam, dat één is. Samengesteld uit alle gelovigen zonder onderscheid, alle leden van het lichaam van Christus. In één woord, samengesteld uit de Gemeente, verenigd met Hem op aarde en tot in eeuwigheid als Zijn bruid in de heerlijkheid. Wij verklaren daardoor, dat Christus slechts één enkele Gemeente erkent, gevormd op de Pinksterdag. Ik spreek hier niet over de ontelbare gelovigen, die vanaf de val van de mens, gered zijn door het geloof in het bloed van Lam van God en Hem toebehoren in de loop van de eeuwen. Maar ik spreek over de bruid, over de verborgenheid van de Gemeente, waarvan Christus het Hoofd is en die Zijn metgezellin zal zijn in de heerlijkheid. Dat is een ontzaglijke waarheid, waarvan de bediening aan Paulus was toevertrouwd Christus zegt hij: *“heeft de gemeente liefgehad en Zichzelf voor haar heeft overgegeven”* (Ef. 5:25-27). Het Avondmaal is op een onlosmakelijke wijze verbonden met deze hoofdwaarheid: de eenheid van het lichaam van Christus, de Gemeente. Deze verborgenheid heeft de Hervorming niet begrepen. De huidige christenheid, die het wel weet, houdt er geen rekening mee, maar ze is het kostbaarste deel en tegelijkertijd het getuigenis geworden van de “twee of drie” die vergaderd zijn rondom de Heer.

Als een ware gelovige, die tot een van de verschillende sekten behoort in de christenheid, en zijn plaats wil innemen aan de Tafel van de Heer, zonder het getuigenis te begrijpen, waarover wij spreken en het niet kent; dan mag hij aan deze Tafel de gedachtenis van de dood van Christus vieren, waaraan wij allen deel hebben, wij zullen hem niet verhinderen. Op voorwaarde, dat wij hem kunnen beschouwen, als door het geloof de Heer toe te behoren, als gewassen van zijn zonden door het bloed van Christus, van wie hij de gedachtenis viert met christenen, afgezonderd van de wereld en van haar godsdienst, terwijl hij zich onderwerpt aan de tucht van de plaatselijke gemeente. Het bezit van het heil is dus voor ons de noodzakelijke voorwaarde van deze daad. Zonder dat men de vergeving van zonden heeft, is er geen enkele deelname mogelijk aan de Tafel van de Heer. De zwakste gelovige, die gerechtvaardigd is door het geloof en die niet onder de tucht van de gemeente staat, heeft daar niet alleen recht op, maar wordt er uitdrukkelijk toe uitgenodigd door de Heer zelf.

Uit bovenstaande woorden kunt u, geliefde vrienden, opmaken, dat onwetendheid van de meeste kostbare waarheden, voorgesteld door het Avondmaal, niet kan dienen als voorwendsel om niet aan de Tafel aan te zitten, waarvoor de Heer jullie uitnodigt.

Kom dus de gedachtenis van de dood van uw Heiland vieren en jullie zullen er spoedig een openbaar getuigenis in zien. Een getuigenis dat gericht is tot allen, hetzij van het oordeel over de wereld, hetzij van de heilzame kracht van de dood voor allen. Maar nog meer, je zult dit getuigenis geven, terwijl je jezelf ziet als deel uitmakend van de bruid van Christus, die wacht op Zijn wederkomst. Dit heerlijke vooruitzicht zal je aan Zijn voeten laten neerknielen. Je kunt zeggen: ‘Amen, kom Heer Jezus’ en je zult Hem erediens brengen door Hem te aanbidden.

De woorden: ‘door Hem te aanbidden’ brengen mij tot een karakter van het Avondmaal. Een eigenschap dat verhevener is dan alle andere eigenschappen die we tot nu toe opgenoemd hebben. Het avondmaal is *de* plaats van Eredienst bij uitstek. Hebben jullie deze plaats al eens zo bekeken, als de hoogste uitdrukking van onze aanbidding van de Vader en de Zoon? Twee teksten zullen je ervan overtuigen.

1. *“Verlos mij uit de muil van de leeuw, en van de horens der woudossen. Gij hebt mij geantwoord! Ik zal uw naam aan mijn broeders verkondigen, in het midden der gemeente zal ik U lofzingen”* (Ps. 22:22, 23). Als gevolg van onze bevrijding door Zijn lijden, zegt Hij krachtens Zijn opstanding: *“in het midden der gemeente zal ik U lofzingen”*. Alleen Hij kon de oneindig eeuwige waarde voelen, waarderen en meten van de behoudenis, die Hij bewerkt had. Hij zegt dan ook niet: ‘zij zullen u lofzingen’. Hoewel het waar is, zou dat te zwak en te onvolledig zijn. Hij zegt: *“zal ik U lofzingen”*. Alleen Zijn Geest is in staat de grootheid van het offer te meten. De onmetelijkheid van de liefde, die het heeft volbracht. De waarde van de toewijding, die Hem de bevrijding heeft laten bewerken. Hij schrijft ons dan ook geen enkel deel toe in de waardering, dan dat Hij ons Zijn eigen Geest gegeven heeft om die uit te drukken. Hij bedient zich van onze mond: *“Ik zal u lofzingen”*. Hij, die dit werk heeft ondernomen, die het tot een goed einde heeft gebracht, die er de eeuwige triomf van heeft gegeven door de opstanding uit de doden, is alleen in staat er de lof van uit te spreken. De erediens komt dus van Hem, maar Hij zegt: *“in het midden der gemeente zal ik U lofzingen”*. Daar waar de Gemeente is vergaderd, bevindt zich in haar midden de overste Leidsman van de lof. Onze lof wordt dus door Hem tot uitdrukking gebracht. Het is Zijn lof. In de Gemeente, die vergaderd is rondom Hem, aan Zijn Tafel, vindt de erediens plaats.

2. Een tweede tekst is Psalm 116 vers 13. Over dit onderwerp zei een geëerde broeder eens: ‘Ik waardeer de gewoonte niet, die velen hebben om zich voor te bereiden op het Avondmaal door een lied, dat er mee in overeenstemming is’. ‘Waarom?’ vroeg ik hem. ‘Ziet je niet’ antwoordde hij, ‘dat de beker zelf

het lied is?’ ‘Inderdaad’, zei ik tegen hem, ‘want er staat: “*De beker der verlossing zal ik opheffen, ik zal de naam des HEREN aanroepen*”.’

De christenen, die af en toe willen deelnemen aan het Avondmaal, omdat ze weten, dat de andere kinderen van God evenals zij er zich om vergaderen, geven zij zich wel rekenschap, dat zij deelnemen aan de eredienst geleid en bestuurd door de Heer Jezus zelf? Hij is nu onzichtbaar tot aan Zijn komst, maar Hij is persoonlijk aanwezig. Hij zal onzichtbaar blijven, zolang Hij zelf nog niet gekomen is om ons tot zich te nemen.

Meen niet, beste vrienden, dat dit onderwerp uitputtend kan worden behandeld in een paar woorden. Ik weet heel goed, doordat ik het heb ondervonden in mijn jeugdjaren, dat het ware genot van de eredienst aan de Tafel van de Heer, alleen komt met de ontwikkeling van de godsvrucht. Door geestelijke groei, een vrucht die zich vaak ontwikkelt door veel beproevingen. Om dergelijke voorrechten te genieten, moet je beginnen aan het Avondmaal deel te nemen, je te blijven herinneren aan het vergoten bloed tot vergeving van je

zonden. O, geliefde vrienden (met aandrang richt ik mij meer tot de jonge gelovigen, die niet deelnemen aan het Avondmaal). Als je deze gedachtenis niet houdt, als je dit getuigenis niet geeft, wat blijft er dan nog over? Zij, die jou daarin zijn voorgaan, hebben zij niet een reden te zuchten over die onverschilligheid?

Al drie jaar doen wij een beroep op je geweten, is dit beroep gehoord? Heeft het in je hart de heilzame beslissing bewerkt om die plaats aan Zijn Tafel in de gemeente in te nemen? Heeft die beslissing afzondering bewerkt van wereldse plannen en van de hoop om de dingen van de wereld te genieten? Houd je van de laatste meer dan van de Heer, die je verlost heeft? Herinner je, dat indien iemand de wereld liefheeft, de liefde van de Vader niet in Hem is. Houdt op met verkeerd te doen en begin met goed te doen, neem je plaats in aan de Tafel van de Heer. Verootmoedig je over het feit zo lang gewacht te hebben om daarna openlijk de onmetelijke voorrechten te erkennen, waaraan de Heer je gratis deel heeft gegeven.

H. Rossier

Oorsprong: [Le Messenger Evangélique 1969-214](#)

Titel: [Un dernier conseil aux jeunes gens](#)

© Oude Sporen 2006